

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Assertio Omnium Articvlorvm M. Lvtheri, Per Bvllam
Leonis X. Novissimam Damnatorvm**

Luther, Martin

[Basel], 1521

VD16 L 3876

Ratione Sic.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33308

ARTICVLORVM DAMNATORVM

Ro. x. corde creditur ad iusticiam: Non dicit, corpore sacramenta suscipiuntur ad iusticiam.

Ro. iiii. ex Genesi, xv. Credidit Abraham deo & reputatum est illi ad iusticiam.

RATIONE SIC.

Quia in omni sacramento est uerbum promissionis diuina; quod affirmatiue promittit & exhibet gratiam dei, ei, qui suscipit sacramentū, ubicunq; autem deus promittit, ibi exigitur fides audientis, ne deum faciat mendacem sua incredulitate, quare in sacramentis suscipiendis necessaria est fides suscipientis, quae credat id, quod promittit. Sic baptismus datur in uerbo istius promissionis: Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit. Ergo necesse est ut baptizandus credat se saluum fore ubi baptizatus fuerit, alioquin deum in sua ista promissione facit mendacem, quod est horrendum.

Necessaria fit des suscipientis sacramentum.

Sic in sacramento poenitentiae datur absolutio in uerbo istius promissionis: Quodcunq; ligaueris super terram, ligatum erit & in caelis. Quare oportet, ut absoluendus credat & non dubitet sese uere absolui in caelis apud deum, dum absoluitur in terris per sacerdotem, ne Christi promissionem mendacem faciat.

Absoluendus credat Christo.

Sic in sacramento panis datur corpus Christi, in uerbo istius promissionis: Accipite & manducate, hoc est corpus meum, quod pro uobis tradetur. Oportet ergo manducantem omnino & firmiter credere, corpus Christi, non tantum pro alijs, sed & pro se esse datum, & sanguinē Christi pro se solum in remissionem peccatorum: sicut uerba promissionis aperte sonant, alioqui, irridebit promissionem istam Christi, & iudicium sibi manducabit.

Ex quibus euidentis est, necessariam esse fidem suscepturo sacramentum, qua credat se consecuturum id quod sacramentum.

Ro. x. p. d. 8

eramentum promittit & donat, ut sic uerum sit, quod dicitur: Non sacramentū, sed fides sacramenti iustificat. Cum enim in omni sacramento, sit uerbum dei, ut dicit beatus Augustinus super Ioan. accedit uerbum ad elementum & sit sacramentum: Vbi cūq; autem uerbum dei est, ibi fides hominis in ipsum requiritur: Multi enim sacramentum suscipiunt, & tamen non iustificatur, sed magis damnatur, quia sine fide suscipiunt. Sola ergo fides iustificat, ut prædictæ auctoritates probauere.

Fides necessaria ad uerbū dei.

Quare hæretica sententia est, quæcūq; cōtraria est huic Apostolicæ & Catholicæ sententiæ: At talis est eorum, qui dicunt sacramenta nouæ legis dare gratiam ijs qui non ponunt obicem, quousq; autor Scotus est. Quod probo sic, quia docent, non modo non esse necessariam fidem, qua credas te accepturum id quod sacramentum promittit, sed quod sufficiat ut nō ponas obicem: Obicem autē uocant, peccatum mortale uel propositum eiusdem, quale est, homicidium, libido, & similia, adeo ut satis sit suscepturo sacramentum, si desinat peccare & propositū deponat, etiam si nullum bonum propositum former. Quidam enim ex eis dicunt, nec motū bonum cordis requiri. Hæc oīa quia su prædictis contraria sunt, uere hæretica sunt. Incredulitatem uero pro nullo obice habent, sciētes quod non est in potestate nostra ponere incredulitatem, sed solius dei, qui infundit solus fidem. Quidam autem ex eis addūt requiri attritionē & fidem acquisitā, quæ duæ res, quid sint nemo illorum potuit unquam docere.

Obicē ponere, quid intellegant.

Non uelle peccare.

Attritio & fides acquisita.

Causa autē quæ mouet eos sic docere est, quod alioqui non uideatur differentia dabilis, inter ueteris & nouæ legis sacramēta: Vetera enim in fide suscepra iustificabant, hoc est, ijs qui boni erant utilia fuerunt (sicut dicunt) ergo noua debent esse efficaciora & prodesse etiā ijs qui boni non

Bb ij ni non

ARTICVLORVM DAMNATORVM

ni non sunt, ut boni fiant, cum noui testamēti omnia perfectiora, quam uet. test. esse debeāt. Nos autem dicimus, nec noui, nec uet. testamen. sacramenta, sed solam fidem iustificasse. Sicut Paulus dicit: iustus ex fide sua, uiuet, & corde creditur ad iusticiam. Ideo ratio istorum nihil est, si cut & omnia quæ ex illa diducunt. Potius differunt sacramenta nouæ legis, non a sacramentis, sed a sacrificijs & ceremonijs sacerdotij Aaronici, quod per hæc mundabatur corpora, uestes, cibi, & uasa quæcūq; ab immūdijs quæ ex natura non erant, sed ex lege Mosi, ideo ut nulla promissio, ita nulla fides in eis erat: Non enim natura est peccatum aut immūditia, si cadaver tetigeris aut lepram, aut menstruatam: ideo nec peccatum, sed immundicia uocabatur. At per illa nostra sacramenta mundantur conscientia ab immundicijs ueris, quæ ex natura uicia & peccata sunt, ideo promissio & fides hic uigent, quod & in multis alijs signis patrum uidere est, quæ ad ceremonias legis nō pertinebant. Verum hæc extra propositum.

SECUNDVS.

In puero post baptismum negare remanēs esse peccatū, est Paulum & Christū simul cōculcare.

Paulus Ro. vii. dicit: Concupiscentiam nesciebam esse peccatum, nisi lex diceret: Nō cōcupisces. Hic sine dubio claret, concupiscentiam esse peccatum, at quis est hominum, qui concupiscentiam non sentit postq̄ adoleuerit, quamuis baptizatus, cum hic Apostolus, sanctissimus, ne dum baptizatus, suam concupiscentiam accuset? Vnde ergo hoc peccatum, nisi ex natiuitate carnis, etiam post baptismum remanens?

Atq; ne quis putet Apostolum in persona aliorum loqui. Gal. v. ad eos qui spiritu uiuebant, generali sententia dicit: Si spiritu uiuimus, spiritu & ambulemus. Quid erat necesse

Nota Sacramenta ueteris & nouæ legis quō differant.

Immūdiæ legis.

Concupiscentia peccatū est.